

Η ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΙΑ



Εδάφιο μνήμης: «Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν, και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν, και ας με ακολουθή.» Λουκά 9/θ' 23.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 5/ε' 1-11, 6/ζ' 12-16, 9/θ' 1-6, Ματθ. 10/ι' 5-15, Λουκά 10/ι' 1-24, Λουκά 9/θ' 23-25, Ματθ. 16/ις' 24-28.

Ο «μαθητής» έχει την έννοια του ακόλουθου. Ο όρος αυτός εμφανίζεται πάνω από 250 φορές στην Αγία Γραφή και κυρίως στα Ευαγγέλια και στις Πράξεις των Αποστόλων. Η μαθητεία δραστηριοποιεί το πνεύμα, προκαλεί τον νου, και απαιτεί την ύψιστη σχέση με τον Θεό και τον συνάνθρωπό μας. Εάν δεν υποταχθούμε πλήρως στο Χριστό και δεν ζούμε σύμφωνα με το μήνυμά Του δεν μπορούμε να είμαστε μαθητές Του. Ποια ανώτερη κλήση θα μπορούσαμε να έχουμε;

«Ο Θεός παίρνει τους ανθρώπους έτσι όπως είναι και τους εκπαιδεύει για την υπηρεσία Του, αν θέλουν να Του παραχωρήσουν τον εαυτό τους. Όταν το Πνεύμα του Θεού γίνεται δεκτό στην ψυχή, δραστηριοποιεί όλες τις ικανότητες. Κάτω από την οδηγία του Αγίου Πνεύματος, η διάνοια που έχει αφιερωθεί ανεπιφύλακτα στο Θεό, αναπτύσσεται αρμονικά και δυναμώνει για να κατανοήσει και να εκπληρώσει τις απαιτήσεις του Θεού. Ο αδύνατος, αμφιταλαντευόμενος χαρακτήρας μεταβάλλεται σε χαρακτήρα δυνατό και σταθερό. Η συνεχής αφιέρωση δημιουργεί τόσο στενή σχέση μεταξύ του Ιησού και του μαθητή Του, που ο χριστιανός καταλήγει να γίνεται όπως Εκείνος στη σκέψη και στο χαρακτήρα. Ε. Χουάιπ, Ζ.Χ. σ. 217,218.

Αυτή την εβδομάδα θα δούμε την κλήση των μαθητών και τι μπορούμε να διδαχτούμε που θα μας βοηθήσει να ολοκληρώσουμε το έργο Του.

ΑΛΙΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ο Σίμωνας και ο Ανδρέας ψάρευαν όλη τη νύχτα. Ως έμπειροι ψαράδες ήξεραν πολύ καλά πότε έπρεπε να τα παρατήσουν. Το ολονύκτιο έργο τους ήταν άκαρπο. Μέσα στην απογοήτευσή τους ήρθε μία απρόσμενη εντολή: «Επανάγαγε το πλοίοι εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά να ομαρεύσητε» (Λουκά 5/ε' 4). Απελπισμένος, ο Σίμωνας απάντησε: «Δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες δεν επιίασαμεν ουδέν·αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον» (εδ. 5). Ποιος είναι αυτός ο μαραγκός που συμβουλεύει έναν ψαρά για το ψάρεμα; Ο Σίμωνας θα μπορούσε να αρνηθεί, μήπως όμως το αυθεντικό γεμάτο παρηγοριά και αυθεντικό κήρυγμα του Ιησού, τον είχε επηρεάσει; Γι' αυτό είπε, «αλλ' όμως επί τω λόγω σου». Το πρώτο μάθημα της μαθητείας: Υπακοή στον λόγο του Χριστού. Μαζί με τον Πέτρο, ο Ανδρέας, ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος, διδάχτηκαν ότι την μακρά και άκαρπη βραδιά τους διαδέχτηκε ένα πρωινό με απίστευτα μεγάλη ψαριά. Αμέσως, ο Πέτρος έπεσε στα γόνατα, και φώναξε: «Έξελθε απ' εμού, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε» (εδ. 8). Η αναγνώριση της αγιουσύνης του Θεού και της προσωπικής αμαρτωλής κατάστασης, είναι το επόμενο απαραίτητο βήμα στην κλήση της μαθητείας. Όπως στο παρελθόν ο Ησαΐας (Ησ. 6/ς' 5), και ο Πέτρος έκανε το ίδιο βήμα.

Διαβάστε Λουκά 5/ε' 1-11, Ματθ. 4/δ' 18-22, και Μάρκο 1/α' 16-20. Αναλογιστείτε το θαύμα, την έκπληξη των ψαράδων, την ομολογία του Πέτρου και την εξουσία του Ιησού. Τι μας λένε όλα αυτά για το μονοπάτι της μαθητείας;

«Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει» (Λουκά 5/ε' 10). Η μεταμόρφωση από απλό αλιέα σε αλιέα ανθρώπων, είναι εκπληκτική. Απαιτεί πλήρη υποταγή στον Κύριο, αναγνώριση της ανικανότητας και της αμαρτωλότητας, αναζήτηση του Χριστού με πίστη για ενδυνάμωση στο μοναχικό και άγνωστο μονοπάτι της μαθητείας, και συνεχή εξάρτηση μόνο στον Χριστό. Η ζωή ενός ψαρά είναι επικίνδυνη και γεμάτη αβεβαιότητα καθώς έρχεται συχνά αντιμέτωπος με την αγριεμένη θάλασσα, χωρίς καμία βεβαιότητα για σταθερή ψαριά. Η ζωή ενός αλιέα ανθρώπων δεν είναι ευκολότερη, ωστόσο, ο Κύριος υπόσχεται, «Μη φοβού». Η μαθητεία δεν είναι ένας εύκολος δρόμος – έχει τα σκαμπανεβάσματά της, τις χαρές αλλά και τις προκλήσεις της. Όμως ο μαθητής δεν καλείται να διαβεί αυτό το μονοπάτι μόνος. Εκείνος που είπε, «Μη φοβού» είναι δίπλα σε κάθε πιστό μαθητή.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά την ομολογία του Πέτρου για την αμαρτωλή του κατάσταση. Προσέξτε πως εξαιτίας αυτής του της κατάστασης ήθελε να αποχωρισθεί από τον Ιησού. Γιατί η αμαρτία, μας απομακρύνει από τον Θεό;

Δευτέρα 20 Απριλίου

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ

Η μαθητεία είναι αποτέλεσμα της ανταπόκρισης στην κλήση του Ιησού. Ο Λουκάς αναφέρει ότι ο Ιησούς είχε ήδη καλέσει τον Πέτρο, τον Ανδρέα, τον Ιωάννη, τον Ιάκωβο (Λουκά 5/ε' 11) και τον Λευί Ματθαίο τον τελώνη (εδ. 27-32). Αναφέρεται στην επιλογή των δώδεκα μαθητών αφότου είχε προηγηθεί η θεραπεία του ανθρώπου με το ξερό χέρι την ημέρα του Σαββάτου (Λουκά 6/ς' 6-11), ένα θαύμα που οδήγησε τους Φαρισαίους στην απόφαση να σκοτώσουν τον Ιησού. Ο Κύριος ήξερε ότι είχε φθάσει ο καιρός να εδραιώσει το έργο Του, να επιλέξει τους ανθρώπους που θα προετοίμαζε για την αποστολή μετά τη σταύρωσή Του.

Διαβάστε Λουκά 6/ς' 12-16, 9/θ' 1-6. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την κλήση των δώδεκα αποστόλων;

.....
Ανάμεσα στα πλήθη, υπήρχαν και πολλοί μαθητές που Τον ακολουθούσαν ως δάσκαλό τους. Ο σκοπός του Ιησού όμως δεν ήταν μόνο η διδασκαλία. Έπρεπε να φτιάξει μία κοινωνία για τους λυτρωμένους, μία εκκλησία που θα μετέφερε το μήνυμά Του σε όλον τον κόσμο. Γι' αυτόν το λόγο χρειαζόταν κάτι περισσότερο από μαθητές. «Και εξέλεξε εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν αποστόλους» (Λουκά 6/ς' 13). Απόστολος είναι εκείνος που στέλνεται με ένα ειδικό μήνυμα για έναν ειδικό σκοπό. Ο Λουκάς χρησιμοποιεί τον όρο αυτό 6 φορές στο Ευαγγέλιο και 25 φορές στις Πράξεις (ο Ματθαίος και ο Μάρκος τον χρησιμοποιούν μόνο μία φορά ο καθένας). Οι δώδεκα μαθητές δεν εκλέχθηκαν βάση μόρφωσης, οικονομικής κατάστασης, κοινωνικής θέσης, ηθικότητας ή οτιδήποτε άλλο. Ήταν απλοί άνθρωποι: ψαράδες, ένας τελώνης, ένας ζηλωτής, ένας δύσπιστος, και κάποιος που κατέληξε προδότης. Κλήθηκαν για ένα μόνο λόγο: Να γίνουν οι πρεσβευτές του Βασιλέα και της βασιλείας Του. «Ο Θεός δέχεται τους ανθρώπους όπως είναι, με τα ανθρώπινα στοιχεία στο χαρακτήρα τους και τους εκπαιδεύει για την υπηρεσία Του, αν θέλουν να πειθαρχήσουν και να γίνουν διδακτοί δικοί Του. Δεν εκλέγονται λόγω της τελειότητάς τους, αλλά παρά την ατέλειά τους, ώστε με τη γνώση και την εφαρμογή της αλήθειας, να μπορέσουν να μεταμορφωθούν με τη χάρη του Χριστού σύμφωνα με την εικόνα Του.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 264.

ΣΚΕΨΗ: Δεν είμαστε τέλειοι, όπως κανένας άλλος στην εκκλησία. Βρισκόμαστε όλοι στη διαδικασία της αύξησης (ακόμη κι αν μερικοί δείχνουν να αυξάνονται με πιο αργούς ρυθμούς απ' ό,τι άλλοι). Πώς μπορούμε στο μεταξύ να μάθουμε να συνεργαζόμαστε με τους άλλους και να τους αποδεχόμαστε όπως είναι;

Τρίτη 21 Απριλίου

Η ΑΝΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Διαβάστε Λουκά 9/θ' 1-6 και Ματθ. 10/ι' 5-15. Ποιες πνευματικές αλήθειες μπορούμε να διδαχθούμε από αυτά τα εδάφια για το πώς κάλεσε ο Ιησούς αυτούς τους άνδρες;

.....
Ο Λουκάς περιγράφει την ανάθεση του έργου στους αποστόλους ως μία διαδικασία τριών βημάτων. Πρώτον, ο Ιησούς «συγκάλεσε» τους δώδεκα μαθητές (Λουκά 9/θ' 1). Η κλήση έχει βασικό ρόλο στην αποστολή του Χριστιανού και γι' αυτό πρέπει να γίνει προσωπική εμπειρία. Ο απόστολος πρέπει να δώσει προσοχή σε Εκείνον που τον καλεί, να έρθει σ' Αυτόν και να μείνει μαζί Του. Η υπακοή και η ολοκληρωτική υποταγή σε Εκείνον που κάνει την κλήση, είναι απαραίτητες για ενότητα και επιτυχία της αποστολής. Δεύτερον, ο Ιησούς «έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν» (Λουκά 9/θ' 1). Ο Ιησούς δεν στέλνει τους ακολούθους Του με άδεια χέρια, ούτε περιμένει να γίνουμε αντιπρόσωποί Του με την δική μας δύναμη. Η εκπαίδευσή μας, η κοινωνική μας θέση, τα πλούτη ή η ευφύια μας δεν μπορούν να εκπληρώσουν την αποστολή Του. Ο Χριστός είναι εκείνος που μας ενδυναμώνει. Η δύναμη και η εξουσία που μας δίνει ο Ιησούς αρκούν για να κατατροπώσουμε τον πονηρό και τους σκοπούς του. Ο Ιησούς είναι η δύναμή μας. «Καθώς η θέληση του ανθρώπου συνεργάζεται με τη θέληση του Θεού, γίνεται πανίσχυρη. Ό,τι πρέπει να γίνει κατά την εντολή Του, μπορεί να επιτευχθεί με τη δύναμή Του. Όλες οι απαιτήσεις Του είναι πραγματοποιήσιμες.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 257. Τρίτον, ο Ιησούς «απέστειλε αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας» (Λουκά 9/θ' 2). Το κήρυγμα και η θεραπεία συμβαδίζουν, και αποστολή των μαθητών είναι να δείχνουν ενδιαφέρον για την ολότητα του ανθρώπου – σώμα, νου και ψυχή. Η αμαρτία και ο Σατανάς αιχμαλώτισαν στην ολότητά του τον άνθρωπο και έτσι, ως ολότητα πρέπει να υποβληθεί στην καθαγιαστική δύναμη του Ιησού. Η ζωή της μαθητείας μπορεί να διατηρηθεί μόνο όταν αφιερωθεί κατά πάντα στον Χριστό. Ούτε χρυσάφι ούτε ασήμι, πατέρας ή μητέρα, σύζυγος ή παιδί, ζωή ή θάνατος, τα απρόοπτα της ημέρας ή οι επείγουσες μελλοντικές καταστάσεις, τίποτε δεν πρέπει να μπει ανάμεσα στον μαθητή και στον Χριστό. Μόνο ο Χριστός, η βασιλεία Του και η μαρτυρία στον έκπτωτο κόσμο, έχουν σημασία.

ΣΚΕΨΗ: «Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν» (Λουκά 9/θ' 3). Ποια αρχή βλέπουμε εδώ που είναι σημαντική να κατανοήσουμε και να βιώσουμε;

Τετάρτη 22 Απριλίου

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ

Διαβάστε Λουκά 10/1' 1-24. Τι μας διδάσκει η αποστολή των εβδομήκοντα, για το έργο της σωτηρίας ψυχών εν μέσω της Μεγάλης Διαμάχης;

Οι μαθητές του Ιησού ήταν περισσότεροι από δώδεκα. Όταν τέθηκε το θέμα της αντικατάστασης του Ιούδα, ο Πέτρος πρότεινε να βρεθεί ο αντικαταστάτης ανάμεσα σε 120 μαθητές (Πράξ. 1/α' 15). Ο Παύλος αναφέρει ότι ο Ιησούς είχε περίπου 500 μαθητές όταν αναλήφθηκε (Α' Κορ. 15/ιε' 6). Έτσι, η αποστολή των εβδομήκοντα δεν περιορίζει τον αριθμό των μαθητών του Ιησού, αλλά δείχνει την επιλογή μίας συγκεκριμένης ομάδας για ιδιαίτερη αποστολή: Να προετοιμάσουν τον δρόμο για Εκείνον, πριν επισκεφθεί την περιοχή της Γαλιλαίας. Μόνο στο ευαγγέλιο του Λουκά γίνεται αναφορά στους εβδομήκοντα. Ο αριθμός εβδομήντα έχει συμβολική έννοια, τόσο στην Αγία Γραφή όσο και στην Ιουδαϊκή ιστορία. Στη Γένεση 10/1' αναφέρονται 70 έθνη του κόσμου ως απόγονοι του Νώε. Ο Μωυσής όρισε εβδομήντα πρεσβυτέρους για να τον βοηθήσουν στο έργο του (Αρ. 11/ια' 16,17,24,25). Το Συνέδριο αποτελείται από 70 μέλη. Το εάν όλα αυτά έχουν κάποια σχέση με την κλήση των εβδομήκοντα από τον Ιησού δεν αναφέρεται στα Γραπτά, και ούτε είναι αναγκαίο να μας απασχολήσει ιδιαίτερα. Το σημαντικό είναι ότι ο Ιησούς εκπαιδεύοντας τους ηγέτες της εκκλησίας, μας έδειξε ότι δεν πρέπει να δίνονται εξουσία και ευθύνες μόνο σε λίγους, αλλά στο μεγαλύτερο μέρος των μαθητών. Οι εβδομήντα επέστρεψαν χαρούμενοι από την αποστολή τους λέγοντας στον Ιησού, «και τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματί σου» (Λουκά 10/ι' 17). Η επιτυχία στο έργο για την σωτηρία των ψυχών δεν έγκειται στον ευαγγελιστή. Ο ευαγγελιστής είναι απλώς το μέσο. Η επιτυχία έρχεται «εν τω ονόματί σου». Το όνομα και η δύναμη του Ιησού είναι το κέντρο κάθε επιτυχημένης αποστολής. Προσέξτε τρεις σημαντικές αντιδράσεις του Ιησού σχετικά με την επιτυχία της αποστολής των 70. Πρώτον, στον επιτυχημένο ευαγγελισμό ο Ιησούς βλέπει την ήττα του Σατανά (εδ. 18). Δεύτερον, όσο πιο πολύ εμπλέκεται κάποιος στο έργο του ευαγγελίου, τόσο περισσότερη εξουσία θα λάβει (εδ. 19). Τρίτον, η χαρά του ευαγγελιστή δεν πρέπει να στηρίζεται σ' αυτά που έγιναν στη γη αλλά στο ότι το όνομά του έχει γραφτεί στον ουρανό (εδ. 20). Ο Ουρανός χαίρεται και σημειώνει το όνομα κάθε ανθρώπου που σώθηκε από τα νύχια του Σατανά. Κάθε ψυχή που κερδήθηκε για την βασιλεία είναι ένα χτύπημα στον Σατανά.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά Λουκά 10/ι' 24. Τι ήθελαν να δουν ορισμένοι προφήτες και βασιλείς αλλά δεν τα κατάφεραν; Τι σημαίνει αυτό για μας;

Πέμπτη 23 Απριλίου

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

Ο Σωκράτης είχε τον Πλάτωνα και ο Γαμαλιήλ τον Σαούλ. Ηγέτες διαφόρων θρησκειών είχαν τους δικούς τους αφοσιωμένους ακόλουθους. Η διαφορά της μαθητείας του Ιησού με τις άλλες μαθητείες είναι ότι εδραιώνεται στον άνθρωπο και επιτυγχάνεται από τον Ίδιο τον Ιησού, ενώ οι άλλες βασίζονται στην ανθρώπινη φιλοσοφία. Έτσι, η Χριστιανική μαθητεία δεν στηρίζεται μόνο στις διδασκαλίες του Χριστού, αλλά και στο ότι έκανε για την ανθρώπινη σωτηρία. Επομένως, ο Ιησούς δεσμεύει τους ακολούθους Του να ταυτιστούν πλήρως μαζί Του, να σηκώσουν τον σταυρό τους και να Τον ακολουθήσουν. Εάν δεν βαδίζουν στα χνάρια του Γολγοθά, τότε δεν υπάρχει Χριστιανική μαθητεία. Διαβάστε Λουκά 9/θ' 23-25, Ματθ. 16/ις' 24-28, Μάρκο 8/η' 34-36. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα για όσους ισχυρίζονται ότι είναι μαθητές του Χριστού;

.....
Η Χριστιανική μαθητεία συνδέει τον σωσμένο με τον Σωτήρα, μιας και οι σωσμένοι καλούνται να ακολουθήσουν τον Σωτήρα. Έτσι, ο Παύλος λέει, «Μετά του Χριστού συνεσταυρώθη· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί» (Γαλ. 2/β' 20). Το κόστος της μαθητείας ορίζεται στο Λουκά 9/θ' 23, «Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή». Προσέξτε τους όρους «απαρνηθή», «σηκώση», και «ακολουθή». Στην ιστορία του Πέτρου που απαρνήθηκε τον Ιησού έχουμε τον απόλυτο ορισμό του «απαρνηθή». Ο Πέτρος είπε, «Δεν γνωρίζω Αυτόν». Έτσι, όταν το κάλεσμα για μαθητεία μάς ζητά να απαρνηθούμε τον εαυτό μας, πρέπει να είμαστε σε θέση να το κάνουμε, λέγοντας «ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί» (Γαλ. 2/β' 20). Δεύτερον, με το να σηκώνουμε καθημερινά το σταυρό μας, καλούμαστε να σταυρώνουμε το εγώ σε καθημερινή βάση. Τρίτον, το «ακολουθή» απαιτεί την προσήλωσή μας στον Χριστό και μόνο σ' Αυτόν. Ο Ιησούς επεκτείνει ακόμη περισσότερο το κόστος της μαθητείας, όπως βλέπουμε στο Λουκά 9/θ' 57-62: Εκείνος πρέπει να είναι η προτεραιότητά μας. Αυτός μόνο πρέπει να έχει την πρώτη θέση στις συναναστροφές, στο έργο και στη λατρεία μας. Στην Χριστιανική μαθητεία, ο θάνατος του εγώ δεν είναι επιλογή – είναι αναγκαιότητα. «Όταν ο Χριστός καλεί κάποιον, τον καλεί να έρθει και να πεθάνει... Είναι ο ίδιος θάνατος κάθε φορά – ο θάνατος στο όνομα του Ιησού Χριστού, ο θάνατος του παλαιού ανθρώπου... Μόνο εκείνος που έχει πεθάνει ως προς την θέλησή του μπορεί να ακολουθήσει τον Χριστό.» Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, σ. 99.

ΣΚΕΨΗ: Τι σας κόστισε το να ακολουθήσετε τον Χριστό; Σκεφτείτε σοβαρά την απάντησή σας και το τι συνεπάγεται.

Περαιτέρω μελέτη:

«Σηκώνοντας τον σταυρό αποκόβουμε το εγώ από την ψυχή και μαθαίνουμε πώς να βαστάζουμε το ζυγό του Χριστού. Δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε τον Χριστό χωρίς να βαστάζουμε τον ζυγό Του, και χωρίς να σηκώσουμε τον σταυρό. Εάν η θέλησή μας δεν εναρμονίζεται με τις Θεϊκές απαιτήσεις πρέπει να απαρνηθούμε τις τάσεις μας, να αφήσουμε τις επιθυμίες μας, και να βαδίσουμε στα ίχνη του Χριστού.» E. Χουάιτ, Sons and Daughters of God, σ. 69.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ξαναδείτε την ερώτηση σχετικά με το Λουκά 10/1' 24. Ποια είναι ορισμένα πράγματα που είδαμε τα οποία πολλοί προφήτες και βασιλείς επιθυμούσαν να δουν, αλλά δεν είδαν; Τι γίνεται για παράδειγμα με την εκπλήρωση των προφητειών; Σκεφτείτε τις προφητείες στο Δαν. 2/β', 7/ζ', και 8/η' που για εκείνους ήταν μελλοντικά γεγονότα ενώ για μας είναι ιστορικά. Τι άλλα παραδείγματα μπορείτε να σκεφτείτε;
2. Αναλογιστείτε τα λόγια του Ιησού ότι συμφέρει στον άνθρωπο να χάσει όλον τον κόσμο πάρα την ψυχή του. Τι εννοεί όταν λέει ότι πρέπει να χάσεις τη ζωή σου για να την σώσεις; Είναι φυσικό για τους άπιστους να κρατιούνται στα εγκόσμια. Γιατί όμως οι πιστοί που ενώ ξέρουν ότι αυτός ο κόσμος θα καταστραφεί και θα δημιουργηθεί ένας νέος, επιδιώκουν να κερδίσουν όσο το δυνατόν περισσότερα υλικά αγαθά; Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από αυτήν την τρομερή πνευματική παγίδα;
3. Διαβάστε Λουκά 10/1' 17-20. Μπορούμε να φανταστούμε τον ενθουσιασμό τους όταν είδαν ότι μπορούσαν να βγάλουν δαιμόνια στο όνομα του Χριστού. Προσέξτε όμως την απάντηση του Ιησού. Τι λέει που είναι ιδιαίτερα σημαντικό για όλους όσους εμπλέκονται με τον ευαγγελισμό;
4. Ποιοι άλλοι άνθρωποι, εκτός από τους Βιβλικούς χαρακτήρες, έχασαν πολλά λόγω της απόφασής τους να ακολουθήσουν τον Χριστό. Αναρωτηθείτε: Τι έχασαν αυτοί οι άνθρωποι; Τι τους κόστισε η απόφασή τους; Είμαι πρόθυμος να κάνω και εγώ το ίδιο;